

Masarykova univerzita v Brně

Filozofická fakulta
Ústav hudební vědy
Teorie interaktivních médií

SUBKULTURY
Semestrální práce

US_42 Úvod do uměnovědných studií
2014/2015

Tereza Rašilovová
UČO: 438363

Slovníkové heslo - Subkultura

Termín označující menšinovou skupinu lidí, která se od většinové společnosti odlišuje charakteristickými znaky v chování a vzhledu společnými pro danou skupinu. Nejdříve se mohlo jednat spíše o náboženské, etnické či sociální rozdílnosti, ale od 60. let minulého století se tento pojem začal používat pro pojmenování seskupení mládeže.

Subkultury mladých lidí se tvoří hlavně okolo stejných zájmů a vytváří tím specifické styly oblékání. Členové těchto subkultur se navzájem emocionálně podporují, upevňuje to jejich snahu se vyjádřit a někdy si pomáhají utvářet i politické názory. Je nutno podotknout, že subkultura se nemusí nutně vztahovat jen na mládež. Vše vymykající se normám majoritní společnosti se dá považovat za subkulturní.

Subkultury

Mnoho lidí má tento termín spojený především s hudebními žánry, jejichž subkulturní skupiny jsou nejvýraznější v dnešní společnosti. Nesmíme ovšem opomínat i ostatní subkultury, které se sdružují i u jiných témat než je hudba. Ovšem, při zkoumání těchto subkultur jsem začala zjišťovat, že u mnohých z nich je i hudba jedním ze společných prvků, který se ale přidává až později.

Hlavní důvod připojení se k určité subkultuře pramení z touhy najít si svou vlastní identitu, nějakým způsobem se začlenit do společnosti a zároveň se odlišit od většiny. Tato touha se nejčastěji objevuje u dospívajících a proto také oni tvoří velké procento

členů subkultur. Jak už jsem již zmiňovala, tak subkultury jsou velice úzce propojené s hudbou. Je velice náročné určit zda dříve přišla ona ideologie, okolo které se utvořila subkultura, nebo zda jako první vznikl hudební žánr, ze kterého vychází následná ideologie. Nicméně právě hudba je základní pilíř, který spojuje mnoho mladých lidí po celém světě do seskupení a v podstatě jim diktuje, jak se mají oblékat a vyjadřovat na veřejnosti. Můžeme také říci, že hudební subkultury utváří názory dospívajících na politické, sociální a etické otázky většinové společnosti. V takto mladém věku, kdy se tedy člověk, jeho povaha a jeho myšlení stále ještě formuje se může stát, že jedinec se stává členem subkultury pouze přechodně a i dokonce může vystřídat několik různých subkultur než najde sám sebe. Existují ovšem samozřejmě i jedinci, kteří určité subkultuře zasvětili život, nikdy ji neopustí a s jejími názory a charakteristikami se dokonale ztotožní. Dle mého osobního názoru, zkušeností a zkoumání si myslím, že člověk může danou subkulturu opustit, ale myšlení jejích členů určitým způsobem poznamená jeho osobnost a kousek oné subkultury v něm zůstane navždy.

Názor společnosti na jednotlivé subkultury bývá většinou negativní a vnímá je jako rebely či výtržníky vůči společenskému uskupení a řádu nebo jako jedince, kteří se naprosto vymykají "normálu" a řadí je jako divné na společenský okraj. Tento pohled pramení z především z předsudků a naprostého nedostatku informací veřejnosti. Zároveň velkou roli hraje nejspíše také strach z neznámého a nového. Jelikož vzhled mnoha členů subkultur je více než neobvyklý, veřejnost mívá tendenci se takovými jedincům raději vyhýbat. Změnit názor společnosti nepomáhají ani média, jelikož informace, které o subkulturách podávají jsou buď nulové, negativní nebo nesprávné. Kvůli tomuto, mohou rodiče mladistvých žít v neustálém strachu, že jejich dítě se stane členem některé ze subkultur, jejich názory se nesloučí a v některých případech se může stát, že se rodič a jeho dítě naprosto odcizí. Takové případy mohou končit sebevraždou či bezdomovectvím dítěte. Přestože o tématu subkultur bylo napsáno nespočet literatury, tak si myslím, že je to stále vysoce neprobádané téma. Subkultury se musíme především snažit pochopit a přestat soudit podle jejich vnějšího obalu (narážím především na styl oblékání).

S nástupem internetu se stalo komunikování mezi členy subkultur daleko jednodušší a také začaly vznikat subkultury naprosto nové, jejichž základem může být snad cokoliv. Tyto nové subkultury už nutně nemusí mít vnější vzhled jako společnou charakteristiku. Jedná se o tzv. "fandomy", což jsou skupiny lidí zajímající se o konkrétní televizní pořady či známé osobnosti. Tyto skupiny se podle mého názoru také dají považovat za formu subkultury, jelikož jejich členové danými tématy naprosto žijí a s postavami z televizních seriálů se dokáží ztotožnit a přejmout jejich názory či životní postoje. Kromě internetu má velký vliv na vznik nových a růst stávajících subkultur ničení jazykové bariéry mezi zeměmi. Dospívající mládež tak získává daleko více možností, jak se vyčlenit z většinové společnosti a naopak se začlenit do té menšinové a utvořit si tak svou vlastní osobnost.

Zdroje:

KOLÁŘOVÁ, Marta. Revolta stylem: Hudební subkultury mládeže v České Republice. 1. vyd.

SLON, 2011, 264 s. ISBN: 978-80-7419-060-5

SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže: Uvedení do problematiky. 1. vyd. GRADA, 2010, 288 s.

ISBN: 978-80-247-2907-7

HEBDIGE, Dick. Subkultura a styl. Překlad Miroslav Kotásek. Praha: Dauphin, 2012, 239

s. ISBN 978-807-2721-979.